

İlja Cəvcavadze

Ş A I R !

Sizə mə'cuz gəlir mənəki hünər,
Sanmağın bu bəqda mən jad bir
quşam.

Vətən torpağında yalnız nəqmələr
Calıb saqırmaqda jaranmamışam!

Müqəddəs gəjlərin elcisijəm mən,
Bəjytmiş məni də ez doğma xal-
qım.

Onun bənlijini sevim yrəkdən
İləri cəkməkdir ən bəjyk haqqım!

Tanrı qurbanlığın odunu hər an
Bağrımda başında tutmuşam, nə
qəm—

Ki, qardaş dərdinə açılıb çandan,
Azaçlıq ona da dərman göstərəm!

Dujuram elləri bin həjəcanla
Onun fəlakəti-fəlakətimdir.
Onun naləsinə şərikəm çanla,
Onun səadəti - səadətimdir.

Əjər gəj yzınun qəqılcımlar
Uqurlu göstərsə bizə jargın—
O zaman nəqməmlə, şə'rimlə bar
Silərəm ellərin göz yaşlarımla.

23 ijul 1860. Pavlovsq.

Cevirəni: SƏMƏD VURDUN